

Prilika o sejalcu (Mr 4,1–9)

Spet je začel učiti ob jezeru. Pri njem se je zbrala zelo velika množica, tako da je stopil v čoln in sedel v njem na jezeru, medtem ko je bila vsa množica na kopnem pri jezeru. Veliko jih je učil v prilikah in jim med svojim poučevanjem govoril:

»Poslušajte! Sejalec je šel sejat. Pri sejanju je nekaj semena padlo ob pot. Priletele so ptice in ga pozobale. Drugo je padlo na kamnita tla, kjer ni imelo veliko prsti. Hitro je pognalo, ker ni imelo globoke zemlje. Ko pa je sonce vzšlo, ga je ožgalo, in ker ni imelo korenine, se je posušilo. Spet drugo je padlo med trnje, in trnje je zrastle ter ga zadušilo, da ni obrodilo sadu. Druga semena pa so padla na dobro zemljo, rastla, se množila in dajala sad; eno je obrodilo trideseternega, drugo šestdeseternega in spet drugo stoternega.« In govoril je: »Kdor ima ušesa za poslušanje, naj posluša!«